

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. 7. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících Mgr. Jany Kašákové a Mgr. Michaela Novotného, **takto:**

obžalovaný

Ing. [REDACTED]

narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] č. p. [REDACTED], toho času bytem [REDACTED],

je vinen, že

1. v přesně nezjištěných dnech v době od 26. 12. 2020 do 3. 1. 2021, v Dětském domově [REDACTED] ul. [REDACTED] č. p. [REDACTED] kde pracuje jako [REDACTED] v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud, opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů využil toho, že nezletilý [REDACTED] nar. [REDACTED], spal, přišel do jeho pokoje, stáhl mu kalhoty od pyžama a rukou mu sahal na penis, kdy s ním pohyboval ze strany na stranu, a pokračoval v tom i v době, kdy se nezl. [REDACTED] probudil a řekl mu, aby přestal, nakonec nezletilému řekl, že o tom nemá nikomu říkat, přičemž jako [REDACTED] Dětského domova [REDACTED] kam byl nezletilý [REDACTED] umístěn na základě soudem nařízené ústavní výchovy, mu byl znám věk nezletilého,
2. v přesně nezjištěných dnech v době od 26. 12. 2020 do 3. 1. 2021, v Dětském domově v [REDACTED] ul. [REDACTED] č. p. [REDACTED] kde pracuje jako [REDACTED] v úmyslu uspokojit

svůj pohlavní pud, opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, využil toho, že nezletilý ■■■■■ nar. ■■■■■, spal, přišel do jeho pokoje, stáhl mu kalhoty od pyžama a rukou mu sahal na penis, kdy s ním pohyboval ze strany na stranu, a pokračoval v tom i v době, kdy se nezl. ■■■■■ probudil a řekl mu, aby přestal, nakonec nezletilému řekl, že to nemá nikomu říkat, přičemž jako ■■■■■ Dětského domova ■■■■■ kam byl nezletilý ■■■■■ umístěn na základě soudem nařízené ústavní výchovy, mu byl znám věk nezletilého,

3. od přesně nezjištěné doby, nejspíše v průběhu roku 2020, do 6. 1. 2021 v budově Dětského domova ■■■■■ ul. ■■■■■ č. p. ■■■■■ kde pracuje jako ■■■■■ v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud, opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů, přišel při sprchování za nezletilým ■■■■■ nar. ■■■■■, jehož věk znal, do koupelny, a zeptal se ho, zda mu může sáhnout na penis, a když mu to nezletilý dovolil, tak mu chytil penis do ruky a přetahoval mu předkožku, přičemž využíval toho, že pracoval jako ■■■■■ Dětského domova ■■■■■ kam byl nezletilý ■■■■■ umístěn na základě soudem uložené ústavní výchovy a nezletilý byl proto zvyklý ho poslouchat, dále v přesně nezjištěném počtu případů, využil toho, že nezletilý ■■■■■ spal, přišel do jeho pokoje, stáhl mu kalhoty od pyžama a rukou mu sahal na penis a přetahoval mu předkožku, a pokračoval v tom i v době, kdy se nezl. ■■■■■ probudil, nakonec nezletilému řekl, že to nemá nikomu říkat,

tedy zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a na osobě ve výkonu ústavní výchovy,

4. od přesně nezjištěné doby, nejspíše v průběhu roku 2020, do 6. 1. 2021 v budově Dětského domova ■■■■■ ul. ■■■■■ č. p. ■■■■■ kde pracuje jako ■■■■■ v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud, opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů, přišel za nezletilým ■■■■■ nar. ■■■■■, jehož věk znal, do koupelny, kde se tento sprchoval a zeptal se ho, „zda smí“, a když nezletilý řekl, že ano, anebo mlčel, tak mu sáhl na varlata a přetáhl kůžičku na penisu, a dále za ním přišel do pokoje, když ležel v posteli, sáhnul mu pod pyžamo na penis a přetahoval mu předkožku, přičemž využíval toho, že pracoval jako ■■■■■ Dětského domova ■■■■■ kam byl nezletilý ■■■■■ umístěn na základě soudem uložené ústavní výchovy, a nezletilý byl proto zvyklý ho poslouchat,
5. od přesně nezjištěné doby, nejspíše v průběhu roku 2020, do 6. 1. 2021 v budově Dětského domova ■■■■■ ul. ■■■■■ č. p. ■■■■■ kde pracuje jako ■■■■■ v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud, opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů nezletilému ■■■■■ nar. ■■■■■, jehož věk znal, sahal v koupelně při sprchování na penis, přetahoval mu předkožku, přičemž využíval toho, že pracoval jako ■■■■■ Dětského domova ■■■■■ kam byl nezletilý ■■■■■ umístěn na základě soudem uložené ústavní výchovy, a nezletilý byl proto zvyklý ho poslouchat,
6. od přesně nezjištěné doby, nejspíše v průběhu roku 2020, do 6. 1. 2021 v budově Dětského domova ■■■■■ ul. ■■■■■ č. p. ■■■■■ kde pracuje jako ■■■■■ v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud, opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů, ■■■■■ nar. ■■■■■, jehož věk znal, sahal v koupelně při sprchování, na pokoji v posteli a v obývacím pokoji na penis, přetahoval mu předkožku, přičemž využíval toho, že pracoval jako ■■■■■ Dětského domova ■■■■■ kam byl nezletilý ■■■■■ umístěn na základě soudem uložené ústavní výchovy, a nezletilý byl proto zvyklý ho poslouchat,

tedy jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, čin spáchal na dítěti svěřeném jeho doзору, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

čímž spáchal**pod bodem 1., 2. a 3.**

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a), b) trestního zákoníku,

pod bodem 4., 5. a 6.

pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce s dětmi a mládeží na dobu **10 (deseti) let.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mu ukládá **ambulantní ochranné sexuologické léčení.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem Dětský domov [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem Dětský domov [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem Dětský domov [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem Dětský domov [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem Dětský domov [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen zaplatit poškozenému [REDAKCE] nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem Dětský domov [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] odkazují se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku, čímž naplnil skutkovou podstatu jednak pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a), b) trestního zákoníku (v bodech 1 až 3) a jednak pokračujícího zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku (v bodech 4 až 6). Své skutkové a právní závěry nyní soud objasní.
2. **Obžalovaný** jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem opakovaně jednoznačně popřel, že by se dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu. Podrobně a obsírně se vyjádřil nejen ke své osobě, ale rovněž i svému předchozímu životu, jakož zejména jeho činnosti v dětském domově. Uvedl, že není rozhodně pravdou, že by byl pedofil, poukázal na svůj dosavadní způsob života, skutečnost, že byl a je ženatý, že má děti. Děti jej nikdy nevzrušovaly. Rovněž uvedl, že byl poměrně přísným [REDAKCE] vyžadoval dodržování pravidel a norem. Ve své skupině rozhodně nepreferoval pouze chlapce, opakovaně poukázal, že ve skupině byla i dívka, příchodu další dívky do skupiny nebránil. Ve vztahu k jednotlivým poškozeným se pak vcelku podrobně vyjádřil, za jakých okolností se ocitli v domově, v jakém stavu přišli, jak se projevovali, a rovněž i z jakého prostředí pocházeli. Uvedl, že děti bylo nutno učit hygienickým návykům, nejen v tomto směru byly zaostalé. Dále uvedl, za jakých okolností se k němu do skupiny dostali sourozenci [REDAKCE] s nimiž jinak do kontaktu nepřicházel, neboť byli zařazeni v jiné skupině. On sám jako hlavní [REDAKCE] noční služby neměl, v období vánoc 2020 měl noční jako záskok a silvestrovskou noc trávil v domově dobrovolně, neboť se svými svěřenci chtěl oslavit příchod Nového roku. Celé jednání kladené mu za vinu považuje za smyšlené, nepravdivé a zinscenované poškozeným [REDAKCE] s nímž byly opakovaně výchovné problémy.
3. Obžalovaný konkrétně uvedl, že k [REDAKCE] [REDAKCE] chodil na pokoj jako ke každému dalšímu. Na pokoj šel jen v rámci kontroly, tedy třeba vypnout či zapnout topení, otevřít či zavřít okno. Do koupelny za jmenovaným šel, ale jen mu dát šampon na ruku. Ze začátku se tento poškozený koupal s [REDAKCE] [REDAKCE] ale protože tam dělali hlouposti, obžalovaný společnou hygienu zakázal a sprchoval se každý zvlášť. S [REDAKCE] [REDAKCE] měl obžalovaný problémy neustále, za neplnění povinností mu byla ukládána různá výchovná opatření jako je zákaz vycházek, odebrání telefonu atd. Jeho babička si na obžalovaného dokonce jednou stěžovala řediteli, že na něj zvýšil hlas. Musel ho držet zkrátka a nepovolit mu. Je prolhaný, všude byl, všechno zná a od všeho má klíče.
4. [REDAKCE] [REDAKCE] je podle obžalovaného svým způsobem hodný kluk, nechá se strašně ovlivňovat. Pokud je sám přes víkend, je pohoda, ale jakmile je s [REDAKCE] [REDAKCE] ten něco vymyslí a [REDAKCE] to realizuje a nakonec odskáče. Je pravda, že za [REDAKCE] [REDAKCE] přišel do koupelny, přinesl mu šampon. Obžalovaný mu také mazal vyrážku, kterou měl tento poškozený na zadku, měl to rozlezlé po celých půlkách i na konečníku. Mazal mu to na pokoji, na žádost [REDAKCE] Pokud šel k němu večer na pokoj, tak zapnout, vypnout radiátor, otevřít okno, jako ke každému jinému. Ráno, když jej i ostatní včetně děvčat probouzel, tak je třeba pohladil po vlasech a řekl „vstáváme“.
5. [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] jsou na pokoji spolu. Obžalovaný je musel odnaučit být bez plen, určitě jim na pindíky sahal, když je sprchoval, přetahoval jim kůžičku. Když šli na vyšetření, tak s nimi dělal čůrání do lahvičky. [REDAKCE] je jedno z nejproblematictějších dětí v dětském domově s poruchou ADHD, pro většinu [REDAKCE] je nezvladatelný. Je sprostý, vulgární, často lže a vymýšlí si. Obžalovanému dokonce řekl, že stejně jednou řekne, že ho zmlátil. Vyhrožoval mu. V současné době se už sprchují sami, dávají jim jen šampon. Na pokoji je dával spát, dával jim dobrou noc.
6. Co se týká sourozenců [REDAKCE] s těmi se vidá výjimečně, jsou ve druhé skupině. Většinou

je potkává na obědě. Oba jsou psychiatricky léčeni a jsou na práškách. ■■■■■ věk odhaduje na ■■■■ let. Ve skupině mají oba dva stále výchovné problémy a napadají ostatní děti, u ■■■■■ hrozí až sebepoškozování. Uložil je ke spánku, zatáhl rolety, popřál jim dobrou noc, dveře nechal otevřené. Oba byli na skupině u něj na Silvestra. Když uložil ostatní, tak překontroloval tyto dva a zdálo se mu, že jsou oba díky ohňostroji vzhůru.

7. Obžalovaný také doplnil, že když dával dětem šampon ve sprše, byl u toho sám, byl normálně oblečený, měl tričko a kratásky. Neměl v náplni práce přímo přetahovat klukům předkožku, ale je nutno se starat o jejich zdraví, takže se to řešit musí, musel to ty malé naučit.
8. Svědek **Mgr. ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■** dětského domova především k věci uvedl, za jakých okolností a z jakých důvodů začal obžalovaný pracovat v dětském domově, jakož i to, že si postupně doplnil vzdělání a nakonec se stal i jeho ■■■■■. K jeho osobě uvedl, že s ním byl velice spokojený, protože obžalovaný byl velice pracovitý, oblíbený, byť přísný. Skupina, kterou obžalovaný vedl, byla nejlepší v rámci dětského domova. Dále uvedl, za jakých okolností se o celé prošetřované události dozvěděl. Při pravidelné kontrole objevil dopis napsaný ■■■■■ ■■■■■. Již den předtím však svědek hovořil s ■■■■■, která byla o celé věci první informována. Jelikož měla málo zkušeností, nevěděla, jak celou situaci, o které se dozvěděla, řešit. Svědek ji proto poradil, aby ■■■■■ ■■■■■ sepsal dopis, ve kterém všechno popíše a ona jej následně vhodí do schránky důvěry. Po přečtení předmětného dopisu svědek ne na sto procent jeho obsahu věřil. Říkal si, zda si to ■■■■■ ■■■■■ nevymyslel a zda se nejedná z jeho strany o útok na ■■■■■. Věc konzultoval se svým známým policistou a ten mu doporučil obrátit se na policii, což svědek učinil.
9. Svědek dále uvedl, že již o vánočních prázdninách se dozvěděl od ■■■■■ druhé rodinné skupiny paní ■■■■■, že ■■■■■ ■■■■■ se na rodinné skupině obnažoval a naznačoval sexuální praktiky. Jmenovaného si proto k sobě pozval a on se mu v kanceláři rozbířel a říkal mu, že ho to mrzí, ale že se mu to líbí a je na to zvyklý. On mu na to řekl, že se mu to líbí proto, že mu strejda ■■■■■ sahá na pindíka. V podstatě tato vzpomínka svědka přesvědčila, že to oznámení ■■■■■ ■■■■■ může být pravdivé. Svědek se dále vyjádřil k dodržování hygieny ze strany chovanců a jejich kontroly. Uvedl, že se snaží děti vést k samostatnosti a zodpovědnosti, ve sprchách jsou doprovázeny pouze děti, které pomoc při hygieně potřebují, což jsou děti tak od ■■■■ do ■■■■ let. Na starší děti se již nedohlíží, děti od ■■■■ let už určitě ■■■■■ do sprch nedoprovází, nekontrolují, kontrolují pouze dobu, kdy mají jít do sprchy, dávají jim šampon. Svědek se dále podrobně vyjádřil k jednotlivým chovancům a jejich projevům, právě uvedené bude následně v odůvodnění rozebráno ze zpráv, které k těmto poškozeným byly získány a opatřeny.
10. Svědkyně ■■■■■ ■■■■■ k věci uvedla, že pracuje od roku 20■■■ jako ■■■■■ ■■■■■ na třetí skupině a současně pracuje i jako ■■■■■ sourozenců ■■■■■. Někdy po novém roce šli společně na procházku a během ní jí jmenovaní řekli, že mají se strejdou ■■■■■ tajemství. Ptala se jich jaké, ale zdráhali se jí to říct, měli strach, že by dostali vynadáno. Po procházce jí ale v hlavní budově řekli, že je strejda obtěžuje a že jim sahá na pindíka. Svědkyně to sdělila své kolegyni ■■■■■ ■■■■■. K osobě obžalovaného se vyjádřila tak, že pracoval jako ■■■■■ ■■■■■ k dětem se choval dobře, byť byl trochu přísnější, občas zvýšil hlas, preferoval svoji skupinu. V ní měl sice dvě děvčata, ale k nim se nechoval tak dobře jako k chlapcům. Svědkyně uvedla, že jí přišlo, že protěžuje kluky a holky trochu odstrkuje. Sourozenci ■■■■■ ve skupině u obžalovaného nebyli, byli tam jen o prázdninách. Svědkyně na nich pozorovala, že nechtěli jít k obžalovanému, přišlo jí, že se obžalovaného báli. Jednou přišla na noční službu, vždy, když tam přišla, ■■■■■ je šel obejmout, ale když tam byl obžalovaný, tak se zdráhal.
11. Svědkyně se rovněž vyjádřila k hygieně, kontrole hygieny a kontrole dodržování ze strany ■■■■■ v dětském domově. Uvedla, že když dělá noční službu, děti jsou už vykoupané a připravené na spánek. Když byla přítomna koupání, uvedla, že se kontroluje umytí vlasů. Kontrola rozhodně neprobíhá fyzicky. Kontrola ve vztahu k chlapcům probíhá obdobně,

kontrolují se více, jen když jsou malí. V noci se chovanci kontrolují na pokojích při spánku průběžně, chodí se jim otvírat či zavírat okno, pokud jsou nemocní, dotykem se kontroluje, zda nemají zvýšenou teplotu.

12. Svědkyně popsala v rámci své výpovědi i situaci, kdy si všimla, že obžalovaný měl v obývacím pokoji ruku na přirození [REDAKCE] [REDAKCE]. Měl ji okolo jeho krku a sahal mu na přirození. Svědkyně to nijak neřešila, při způsobu tohoto obětí se mohlo jednat o náhodný kontakt. S obžalovaným měla zkušenost z noční služby, která se jí nelíbila. Obžalovaný jí nedopřál, aby byla s dětmi, nechtěl, aby chodila do horního patra. Svědkyni se také nelíbilo, že obžalovaný při noční službě chodil mezi dětmi oblečený v trenýrkách.
13. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] k věci uvedla, že sloužila na rodinné skupině společně s obžalovaným. V dětském domově pracuje asi [REDAKCE] let. S obžalovaným se zná po celou dobu, co nastoupil do dětského domova. Ve skupině mají celkem osm dětí. Obžalovaný se k dětem choval dobře, byť autoritativně, někdy ale i kamarádsky. Na skupině bylo celkem šest chlapců a nejprve jedna dívka, následně byly dívky dvě. Přišlo jí, že obžalovaný moc dívky ve skupině mít nechce, přišlo jí to, že to s nimi neumí a preferoval kluky. Svědkyně nikdy nezaznamenala žádné nevhodné chování obžalovaného k jakémukoliv dítěti. Nepozorovala ani, že by některé z dětí mělo z obžalovaného strach, nikdy se jí v tomto směru nesvěřily, nepozorovala to ani z jejich nonverbálního projevu. Nikdy nezaznamenala ani žádnou stížnost, náznak či podezření. O prošetřované věci se dozvěděla od [REDAKCE] v únoru po dlouhodobé lednové dovolené. Pro svědkyni to byl šok. S dětmi to nijak neprobírala, byli upozorněni, že se s nimi o tom vůbec nemají bavit. Nevšimla si, že by se o tom děti bavily ve skupině, možná ty starší až v pozdější době, když se o celé události začalo psát v novinách.
14. K hygieně na skupině uvedla, že děti se koupaly postupně ve sprchách. Děvčata se sprchovala sama, každá v jedné sprše. Obdobné to bylo i s chlapci. Když sourozenci [REDAKCE] přišli do domova, ještě na noc nosili pleny, do jednoho či dvou měsíců se to podařilo odbourat. Svědkyně má za to, že hygienické návyky jmenovaní již měli vytvořené. Asistenci při koupání nepotřebovali, byli schopni se umýt sami. Kontrola dodržování hygieny probíhala, nikoliv však pravidelně. Připomínalo se jim, že se musí umýt a co si musí umýt. Kontrolu svědkyně prováděla tak, že nahlížela do sprchy. Kontrola, zda si menší děti, tj. děti do [REDAKCE] let, řádně myjí předkožku, rozhodně neprobíhala fyzicky. V případě, že dítě mělo nějakou vyrážku či opruzeniny, mazalo si to samo. Ona sama nikdy nikomu nic nemazala. Svědkyně se také vyjádřila k nočním kontrolám na pokojích s tím, že kontrola se provádí pohledem, případně menší děti se doprovodí na záchod a zpět do postýlky. Vyjádřila přesvědčení, že děti by nebyly schopné si projednávanou věc vymyslet, a proto jim věří.
15. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že v říjnu 2020 poznala obžalovaného, když začala pracovat v dětském domově. S obžalovaným se moc nevidala, zastupovala jej na jeho skupině, když čerpal dovolenou. Obžalovaného popsala jako rázného, nezaznamenala, že by dělal rozdíl mezi chlapci a děvčaty na skupině. Ve vztahu k dětem byl přísný, rázný, dokázal být i kamarádský. Jak se choval k dětem jinak, neví. Jednou, když během karantény jim přinesla jídlo, viděla obžalovaného jen v trenýrkách, nejednalo se o kratásky. Děti si nikdy na obžalovaného nestěžovaly. Ona sama kluky při hygieně nekontrolovala, předpokládala, že jsou natolik schopní, že se dokážou vykoupat sami. Malým dětem jen dávkovala šampon na ruku, aby se neplýtvalo. Fyzickou kontrolu dětí při dodržování hygieny ona sama nikdy neprováděla. Přetahování předkožky chlapci zvládnou sami, ona jim to nepřipomínala.
16. Svědkyně se dále vyjádřila k okolnostem, za kterých se o celé záležitosti dozvěděla. Uvedla, že jí kolegyně paní [REDAKCE] sdělila, že se jí na procházce [REDAKCE] [REDAKCE] svěřil, že má se strejdou [REDAKCE] tajemství a že řekl, co se dělo. Následně se ptali jeho bratra [REDAKCE] a i děti ve skupině, kde byl [REDAKCE] právě obžalovaný. [REDAKCE] a [REDAKCE] jim řekli, že strejda za nimi chodí a sahá jim na pindíka. [REDAKCE] se to nelíbilo. Na skupině se ptala [REDAKCE] [REDAKCE] jestli o tom něco ví a on jí sdělil, že ano, že to samé dělá obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědkyně se

proto zeptala ■■■ ■■■, který jí to nejdříve nechtěl říct, styděl se, bylo mu to nepříjemné. Pak se ale rozpovídal. Řekla mu, že jestli nechce, aby se to dál dělalo, tak ať napíše dopis a dá ho do schránky důvěry. ■■■ jí konkrétně řekl, že obžalovaný za ním chodil do sprchy a ptal se, zda za ním může přijít večer. Když mu řekl, že ne, tak svědkyni sdělil, že spal a obžalovaný přišel a začal ho osahávat, poškozený ho posílal pryč. Svědkyně toto zjištění nejprve osobně konzultovala s ■■■, který jí řekl, že musí být nějaký hmotný důkaz, aby se to mohlo nahlásit a řešit dál. Právě proto byl napsán ten dopis, který sepsal sám ■■■ ■■■ možná mu s tím pomáhal ■■■ ■■■. Do psaní dopisu svědkyně nijak nezasahovala, jen poškozenému řekla, aby tam napsal, co mu strejda dělá a že mu to vadí.

17. K dopisu samotnému je třeba uvést, že je psán vlastní rukou a jeho pisatel v něm uvedl: „*strejdo ■■■ musím ti něco říct, strejda ■■■ za mnou chodí v noci okolo 12 až 1 hod. ráno a dělá mi divné věci boní mi ho a mě se to nelíbí řek sem mu že se mi to nelíbí a on přišel otáčel sem se že to nechci dělat a on mi to nedělal řekl že toje moje smůla, ve sprše se ptal i ■■■ jestli muže přít. chodí i k ■■■ i ■■■ říkal že to nesmím nikomu říct protože by mel problém, mam strach že mi něco udělá že ti to řek. ■■■ ■■■*“
18. Manželka obžalovaného paní ■■■ ■■■ se vyjádřila k manželství s obžalovaným zejména však ke způsobu jeho výchovy společných dětí. Obžalovaný byl původně ■■■ a ■■■ režim preferoval i u dětí. Nedělal rozdíly mezi kluky a holkami. Svědkyně následně onemocněla asi před ■■■ lety a tehdy se začal měnit i jejich sexuální život. Obžalovaný jí říkal, že ho již nepřitahuje, že to je její vina a že on za to nemůže. Žijí společně, ale každý po svém. Sedm let spolu neměli sexuální styk. Svědkyně uvedla, že obžalovaný rodinu vlastně vyměnil za dětský domov, kde byl skoro pořád.
19. V přípravném řízení byli poškození vyslechnuti policejním orgánem, jejich výslech byl zaznamenáván na DVD. Tyto videozáznamy soud provedl v hlavním líčení k důkazu postupem dle § 102 odst. 2 trestního řádu. Měl tak možnost se seznámit nejen s verbálním projevem poškozených, ale rovněž i jejich projevem nonverbálním, sledovat jejich chování při výslechu, pozorovat jejich autenticitu, reakci a celkový projev.
20. Poškozený ■■■ ■■■ uvedl, že obžalovaný je trochu hodný. Svědek se myje sám, někdy mu dává strejda ■■■ šampón, do ruky, ať se osprchuje. V noci se probudí, když mu na to sahá strejda. Stalo se to víckrát. Ukázal, že mu sahal na penis. Říká tomu přirození. Sahal mu tam na Silvestra. Předtím taky. Skoro každý den. O půlnoci a ještě ráno. Před Silvestrem to bylo tak dva nebo tři dny zpátky. Pak za ním přišel, to ho vzbudilo, jak mu sahal na to přirození. Hrál si s tím s přirozením. Byl přikrytý, on mu pak tu deku sundal a hrál si s ním. Svědek spal a on mu sahal na to přirození a pak viděl, že má sundanou tu deku. Měl na sobě pyžamo. Svědek během výslechu toto jednání předvedl i na figurínách. Vzbudil se v okamžiku, kdy mu na to takhle sahal. Trvalo to asi pět minut a pak šel strejda k ■■■. On strejdovi řekl, ať mu na to nesahá, a pak šel spát a on říkal dobře a pak šel k ■■■. Na Silvestra se to stalo a pak jeden nebo dva dny dopředu. Bylo to před prosincem, asi v listopadu. Na Silvestra a pak na Vánoce trošičku. Nelíbilo se mu to. Když pak šel k ■■■ tak už spal. Strejda potom to ráno říkal, že prý přijde i k ■■■ že prý přijde o půlnoci a bude sahat i ■■■. To jim řekl na Silvestra ráno, přede všema. Sahal na něj asi šestkrát. Bylo to pořád. Na Silvestra a pak ještě těch pět dní. Neví, proč se nebránil, on se neumí bránit. O tom sahání nikomu neřekl, on to nesměl říkat. To mu řekl strejda, že prý to nemá nikomu říkat, že prý to je tajemství.
21. Poškozený ■■■ ■■■ k věci uvedl, že obžalovanému říkal „strejdo“. Strejda mu sahal na pindíka. Večer, když spal. On to cítil. Viděl jeho ruce a říkal mu „nešahej mi na to“, ale on mu tam sahal. Svědek následně na figuríně předvedl, jak na něj strejda sahal. Jeho to vzbudilo. Tříkrát mu řekl, aby na to nesahal, ale on pořád sahal. Jemu se to nelíbilo. Strejda se ptal, jestli může. Neví, jak dlouho to trvalo. Stalo se to víckrát, vždy to bylo večer. Otevřely se dveře a on viděl, že mu sahá na pindíka. Vzbudilo ho, až když mu sahal na pindíka. Říkal, že to prý nemá nikomu říkat. Svědek řekl „tak dobře“. K dotazu dále svědek uvedl, že viděl, jak strejda sahal na pindíka i ■■■ ■■■ mu říkal, že on mu sahal jenom jednou a jemu pětkrát. ■■■ „to přišlo dobře“, to

mu říkal strejda. Svědek popřel, že by se bránil, bál se, že ho strejda zbije, protože je silný.

22. Poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] k věci uvedl, že obžalovaný („strejda“) občas v dětském domově spal. Oni nechtěli, aby tam spal, protože je osahával, sahal jim na pindíka. Jemu a [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] slyšeli, jak tam byl třeba u [REDAKCE]. Svědek se šel koupat a strejda tam donesl šampóny, no a prý, zda si může sáhnout, pak řekl, zda může přijít večer. Svědek mu to jednou dovolil, ale pak už ne. On se už neptal a chodil tam pořád, k němu na pokoj. Sahal mu na pindíka. Svědek spal a on ho probudil. Svědek to nevnímal, protože byl unavený, on tam něco mluvil, „líbí se ti to“ nebo tak nějak. Svědek cítil, že mu sahal na šulína, otočil se na druhou stranu, že toho má nechat. Poprvé to bylo asi tak před půl rokem, ve sprše. Sáhl mu tam na šulína, přetáhl mu ho. O tom, jak si správně mají dělat hygienu, jim říkal strejda [REDAKCE]. Ukazoval jim to na koupelně, sahal jim na to. To bylo před dvěma roky. Když mu na něj sáhl v té sprše (před půl rokem), svědek už neví, co strejda řekl, asi „Líbí se ti to?“. Svědek mlčel. Pokud jde o to, zda za ním ještě někdy přišel do koupelny a sahal mu na penis, tak to bylo víckrát. V pokoji sahal na penis ještě tomu [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. V tom pokoji to bylo tak, že strejda přišel, sundal mu kratásky, pak mu ho honil, asi tam byl 15 až 20 minut, pak odešel. Pokud jde o to, zda se svědek bránil, tak on spal. Ale jak to ucítil, tak si na to dával bacha, protože oni mu to říkali, jak strejda přišel, a svědek to i vnímal, protože někdy nespál, tak se otočil, tím se bránil. Svědek mu říkal, že už tam nemá chodit a nemá mu to dělat. Strejda řekl „jak chceš“. Nikomu o tom neřekl, protože se bál. Strejda mu říkal, že to nemá nikomu říkat, protože by měl pak průser. Svědek, řekl, že to nikomu neřekne, a pak oni to už věděli, ta teta [REDAKCE]. Tak mu dali propisku, aby to napsal. Tak to napsal a oni to všechno zařídili. S dopisem mu pomáhal [REDAKCE]. Strejda jim nechybí, jsou šťastní, že odešel. Za to, co mu strejda dělal, se svědek stydí, že to bude ostuda, že se to všichni dozví.
23. Poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] k věci uvedl, že strejda (obžalovaný) na ně byl hodný, když byli oni hodní. Když svědek jednou přišel do obývacího pokoje, tak tam byl s [REDAKCE]. Je malý a sahal mu tam, mezi nohy, což svědek i předvedl na figurínách. [REDAKCE] byl opřený vedle něj. Strejda vzal ruku a sahal mu tam. Rukou hýbal, prostě mu přetahoval. [REDAKCE] venku pindíka neměl, svědek popřel, že by to tedy přímo viděl, ale myslel si to. To byl asi na podzim. I svědkovi se to stalo, bylo to ve sprše. Strejda vždy přijde, dá jim šampon a řekne „můžu“ a oni řeknou „jo nebo ne“. Poprvé nevěděli, tak řekli, že ano, a sahal jim tam. Byl tam ještě [REDAKCE] [REDAKCE]. Sáhnul jim mezi nohy. Byli ve sprše nazí. Strejda přišel, koukal se takhle a sáhl si na varlata, přetáhl a šel. Tu kůžičku jim přetáhl někdy dvakrát, jednou. Bylo to posledně, jak byl strejda v práci. To bylo naposled, kdy to udělal. Stávalo se to asi od začátku, jak svědek přišel do dětského domova, je tam [REDAKCE] roky. Když tedy už potom svědek věděl, o co jde a strejda se zeptal, zda smí, tak svědek nic neřekl. Bylo mu to ale takové divné. Strejda jim nevysvětlil, proč to dělá. Pokud jde o to, zda se bavili někdy třeba se strejdou o tom, jak se má mýt přirození, tak ano. Strejda říkal, že si vždycky mají přetáhnout a umýt si to. Pak už jim to neříkal. Někdy řekl, aby mu to ukázali, jak to dělají. On řekl, že dobré, a šel. Když za nimi přišel a zeptal se, zda smí, tak svědek někdy řekl i ne. Strejda pak nic neudělal a odešel. Strejda po něm nikdy nechtěl, aby na něj sahal. Popsal rovněž, že jednou se to stalo i v obývacího pokoje, všichni leželi buď na koberci, nebo na gauči, on měl deku a strejda mu tam sáhl. Strejda seděl vedle něj. Svědek měl pyžamo. Dělal mu zase jako [REDAKCE] všechno. Bylo to ráno. Strejda roztáhl ty rolety, sedl si k němu, vzbudil ho, pohladil a sáhnul mu tam. Pak jako [REDAKCE] přetahoval. Bylo mu to nepříjemné. Neví, proč strejdovi nic neřekl. Slyšel, že měl sahat na penis prý ještě [REDAKCE] ([REDAKCE] [REDAKCE] to řekl, ale prý to nebyla pravda, takže si možná vymýšlí.
24. Poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] k věci uvedl, že strejda (obžalovaný) je někdy pohladil po hlavě. Koupou se sami, ale dává jim šampón. Někdy jim přetáhl pindíka, oni si to sami taky dělají, že si ho namočí a přetáhnou. Naučil je to strejda [REDAKCE]. On jim to dělal vždycky dvakrát, ne každý rok. Sami to chtěli. Sahal jim na pindíka jenom v koupelně. V jiné místnosti ne. Když spali, tak je probudil, řekl „Dobré ráno, vstáváme“ nebo „dobré ráno vstáváme, škola volá“. Když na něj sahal v té sprše, tak ho jen přetáhl, což svědek předvedl i na figuríně. Strejda je to naučil. Bylo dvakrát, první večer a druhý večer a třetí už to zvládli a pomoc nepotřebovali.

25. Poškozený ■■■■■ k věci uvedl, že když byli ještě malí, tak jim teta ■■■■■ pomáhala, ale teď už se sprchují sami. Pindíka jim taky kontroloval strejda (obžalovaný). To bylo asi dva měsíce za rok. Buď za rok, nebo za dva měsíce. Bylo to asi pětkrát, už si to nepamatuje. Svědkovi bylo příjemné, když ho strejda kontroloval. Když si to uměl kontrolovat, tak strejda jim ho potom nekontroloval. Kontroloval jim pindíka i jindy. Nějak v pondělí, už je to dlouho. Bylo to v obýváku. Byl tam on, ■■■■■ a ■■■■■. Strejda jim ho tam přetahoval. Měli na sobě pyžamo. Svědek ukázal, jak tahal kůžičku na pindíkovi dolů. Dělal to ■■■■■ a jemu asi víckrát. Pokud jde o to, zda se někdy stalo, že by v noci strejda přišel se na ně podívat, jak spí, aby je zkontroloval, tak ano, on se vždycky kouká, jestli spí. Někdy je strejda chodí budít, říká „hola, hola, škola volá“. Sedne si na postel a vzbudí je. Svědek k dotazu potvrdil, že se stalo, že na něj strejda sáhnul na pindíka i v pokoji, když spí. Bylo to třeba minulý rok v pondělí. Zase jim přetáhl. Už neví, on si to moc nepamatuje. Bylo mu to příjemné. Strejda říkal, že to nemá říkat nějaké paní, že jí má říct, že je to blbost. Prý, té, co si povídali na policii. Strejda mu to říkal v domově. Když si ještě nezranil tu nohu, tak tam byl a pak mu to říkal, že prý je to blbost, ale není to blbost. Stalo se to, když byl v ■■■■■ třídě. Strejdu ■■■■■ má rád. Svědek viděl, že strejda ■■■■■ sahal na pindíka ■■■■■. Taký to bylo v koupelně, v obýváku a v pokoji.
26. Dále byla vyslechnuta nezletilá ■■■■■ ■■■■■ která je rovněž umístěna v Dětském domově ■■■■■. Její výpověď byla přečtena dle § 102 odst. 2 trestního řádu. Uvedla, že někdy jim strejda dal šampón, ale nikdy na ně nesahal, nemyl je. Neviděla, že strejda na někoho sahá. V noci je nikdo nebudí. V obýváku sedí na sedačce anebo na koberci. Strejda tam sedí a kluci u něj. Sedí u něj ■■■■■ a ■■■■■. On jim sahal na nohy. Kluci jí neříkali, že jim strejda sahal na pindíka.
27. K jednotlivým poškozeným byly vypracovány podrobné zprávy, ať již Městským úřadem ■■■■■ ze škol, především pak ke všem byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Z uvedených důkazů bylo zjištěno následující.
28. Ze zprávy Speciálně pedagogického centra ■■■■■ ze dne ■■■■■ 2020 vyplývá, že **nezl.** ■■■■■ ■■■■■ trpí lehkým mentálním postižením, poruchou chování. Podle zprávy Nemocnice ■■■■■ ze dne ■■■■■ 2020 trpí lehkou mentální retardací s poruchami chování vyžadujícími pozornost.
29. Podle zprávy MÚ ■■■■■ byl nezl. ■■■■■ opakovaně hospitalizován v psychiatrické nemocnici. Z lékařské zprávy je patrné, že jeho motorický vývoj je opožděn, běžně projevuje negativní pocity, sebepoškozuje se. Byla u něj diagnostikována lehká mentální retardace s poruchami chování. Je u něj opožděný vývoj, těžká emoční deprivace. Ze strany DD je hodnoceno jeho chování jako stabilizované, nemá projevy vzteku. Při poslední návštěvě v prosinci 2020 jim bylo sděleno, že nemá velké výkyvy nálad, někdy vyžaduje pozornost, když není po jeho, tak se lehce bouchá do hlavy o zeď, ale není sebepoškozující se nebo ohrožující na životě. Ve škole je hodnocen jako pilný a svědomitý žák. Je kamarádský a v kolektivu oblíbený.
30. Ze zprávy ■■■■■ dětského domova k tomuto poškozenému bylo zjištěno, že jmenovaný navštěvuje ■■■■■ ročník ■■■■■ školy, kde dosahuje dobrých výsledků, škola ho baví a zajímá se o dění kolem sebe. Je samotářské povahy a mezi dětmi není příliš oblíbený. Občas si vymýšlí různé zdravotní problémy, což je spojeno s jeho snahou na sebe upozornit.
31. Ze zprávy ze ■■■■■ školy bylo zjištěno, že v době dotazu soudu, již tento poškozený navštěvoval ■■■■■ třídu, jedná se o žáka se zdravotním postižením a se speciálními vzdělávacími potřebami. Do školy chodí pravidelně, těší se, velmi rád se vzdělává. Úkoly plní samostatně, ochotně a svědomitě. Domácí příprava je vzorná a pravidelná. ■■■■■ je milý, kamarádský a v kolektivu oblíbený. Ke spolužákům se chová vstřícně, bezkonfliktně a pomocně. Sklony ke lhaní a zkreslování skutečnosti a reality nemá.
32. Podle zprávy MÚ ■■■■■ ze dne ■■■■■ 2020 byl nezl. ■■■■■ ■■■■■ umístěn do ■■■■■ ústavu s dětským domovem ■■■■■ dne ■■■■■ 2009, následně byl v péči matky. Dne ■■■■■ 2011

bylo zahájeno trestní stíhání jeho otce, [REDAKCE] [REDAKCE] pro týrání svěřené osoby, kuplířství a vydírání. Na základě rozhodnutí soudu bylo dne [REDAKCE] 2011 nařízeno předání nezl. [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, následným rozsudkem ze dne 11. 6. 2012 byla u nich nařízena ústavní výchova. Otec byl zbaven rodičovské zodpovědnosti. Matka je s nezletilými v telefonickém kontaktu, několikrát za rok žádá o povolení pobytu.

33. Nezl. [REDAKCE] má dle další zprávy MÚ [REDAKCE] diagnózu mentální retardace s poruchami chování, byl i hospitalizován v psychiatrických nemocnicích. Naposledy mu tam byla stanovena diagnóza lehké mentální retardace s poruchami chování. Mentální úroveň se pohybuje při spodní hranici pásma lehké mentální retardace, má syndrom CAN. Obtížný temperament s deprivací podmínkami existence od útlého věku jsou hlavními zdroji problémového chování. V listopadu 2019 byl OSPOD informován o zhoršeném chování nezl. [REDAKCE] nezletilý byl velmi sprostý, došlo i na fyzický útok vůči [REDAKCE] Byl opět hospitalizován v psychiatrické nemocnici pro zhoršené chování. V květnu 2020 bylo z DD sděleno, že problémy s nezletilým v rámci DD přetrvávají. Jedná se o žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, se zdravotním postižením. V srpnu 2020 vyhrožoval sebevraždou a napadl mladší děti, byla volána složka rychlé záchranné pomoci. Nezletilý ani ve škole nerespektuje zavedená pravidla, vyrušuje spolužáky, je vulgární, má vážné projevy nevhodného chování. Ze zprávy MUDr. [REDAKCE] vyplývá, že jde o dítě se středně těžkou mentální retardací s poruchami chování vyžadujícími pozornost. Při poslední návštěvě v prosinci 2020 jim bylo sděleno, že ve škole dochází ke zhoršenému chování, je hodnocen jako nepozorný žák, který odmítá vypracovávat zadané úkoly. V chování přetrvávají velké nestandardní výkyvy jeho chování, nově začal před dětmi onanovat, byl [REDAKCE] přiměřeně svému mentálnímu věku poučen a vše bylo řešeno domluvou. Měl i morbidní projevy, dítěti v DD sdělil, že mu vyřízne játra a sní je-
34. Ze zprávy Speciálně pedagogického centra [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 vyplývá, že nezl. [REDAKCE] trpí lehkým mentálním postižením. Podle zprávy Nemocnice [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2020 se u něj objevuje maladaptivita v důsledku poruchy intelektu, došlo u něj k akcentaci agresivity a výhrůžek demonstrativním suicidem, [REDAKCE] byla donucena zavolat ZZS. Následně byl vyšetřen a observován pediatrem. Dle této zprávy trpí středně těžkou mentální retardací s poruchami chování vyžadujícími pozornost. Jako nadále neúnosný se ukazuje jeho pobyt v prostředí běžného výchovného dětského domova, pacientův stav vyžaduje intenzivnější podporu a jeho umístění v ÚSP pro osoby s poruchou intelektu.
35. Ze zprávy [REDAKCE] dětského domova bylo zjištěno, že nezl. [REDAKCE] byl aktuálně přemístěn do Domova se zdravotním postižením [REDAKCE] neboť u něj došlo ke zhoršení zdravotního stavu, byly s ním velké výchovné problémy, které ohrožovaly nejen jeho, ale i ostatní děti. Před odchodem byl [REDAKCE] uzavřenější povahy, kamarády nevyhkládal, nejvíce času trávil se svým bratrem.
36. Ze zprávy školy, kterou navštěvoval v [REDAKCE] před přemístěním do [REDAKCE] bylo zjištěno, že jeho chování mělo stále se zhoršující tendenci. Byl citově nevyrovnaný, s výbuchy vzteku a pláčivosti. Zvyšovala se jeho agrese ke spolužákům, začal být agresivní i na učitelku a asistentku. Dle jeho sdělení jej trápily noční můry, byl fascinován zraněním a bolestí. Ve školním roce [REDAKCE] s ním byla řešena jeho snaha o obnažování se, sahání si mezi nohy, osahávání spolužaček a následování je na dámské toalety. Sklony ke zkreslování skutečnosti a reality spíše neměl, občas z legrace zalhal, ale podle jeho reakce při uvedení bylo možno ihned poznat, že se z jeho strany jednalo o žert. Jako ulhaného jej třídní učitelka neoznačila.
37. Podle zprávy MÚ [REDAKCE] odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne [REDAKCE] 2021 byla nad nezletilým [REDAKCE] nařízena ústavní výchova rozsudkem, kdy nezletilý byl svěřen do péče Dětského domova [REDAKCE] od [REDAKCE] 2021 Během poslední návštěvy pracovníce OSPOD sdělila, že stav a chování nezl. [REDAKCE] je poslední dobou stabilní, jeho chování se po příchodu do

DD velmi zlepšilo. Na první pohled působí jako hodný chlapec, za rohem je to však ten, co ostatní iniciuje ke všem možným průšvihům. Z pobytů od matky se vrací neukázněný. Vyžaduje pevnější režim s jasně nastavenými pravidly. Matka v současné době nemá podmínky pro převzetí nezletilého do péče, otec je ve vězení.

38. Ze zprávy [REDAKCE] dětského domova jmenovaný poškozený dosahuje ve škole spíše horších výsledků, škola jej nebaví. Občas v domově naráží na jeho problémové chování, odmítání a v případě nesplnění jeho požadavků vyjadřuje nahlas a drze svůj nesouhlas.
39. Ze zprávy ze školy bylo zjištěno, že nezl. [REDAKCE] není ve třídě oblíbený, neustále spolužáky provokuje a popichuje proti sobě. Chce být středem pozornosti, je zákeřný, rád si vymýšlí a upravuje pravdu. Často lže a vehementně přesvědčuje okolí, že je to pravda. Má sklony ke lhaní, zkreslování skutečnosti a reality.
40. Podle zprávy MÚ [REDAKCE] odboru sociálních věcí a zdravotnictví, ze dne [REDAKCE] 2021 byla u **nezl.** [REDAKCE] [REDAKCE] nařízena ústavní výchova rozsudkem ze dne 12. 12. 2017. Do zařízení přišel jako zamlklý chlapec, své místo ve skupině dlouho hledal. I nadále patří ke klidným a bezproblémovým dětem. Jeho velkým kamarádem v domově je nezl. [REDAKCE] [REDAKCE]. V kolektivu je spíše oblíbený, spíše se podřizuje, než vede. Je velmi ovlivnitelný, nechá se snadno stáhnout ke špatným věcem, nikdy však nebývá jejich iniciátorem. Má tendenci krátkodobě zapírat, ale pod nátlakem se vždy přizná. Respektuje bez obtíží všechny dospělé osoby. Byla mu diagnostikována lehká mentální retardace.
41. Ze zprávy [REDAKCE] dětského domova je nezl. [REDAKCE] v zařízení oblíbený pro svoji milou a kamarádskou povahu, někdy se nechá strhnout k nevhodnému chování, kterého poté lituje. Ze zprávy ze školy pak bylo zjištěno, je pravdomluvný s citlivostí ke spravedlnosti, nemá sklony ke lhaní ani ke zkreslování skutečnosti či reality.
42. Podle zprávy MÚ [REDAKCE] byla sourozencům **nezl.** [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nařízena ústavní výchova rozsudkem ze dne 25. 5. 2016. V prostředí se rychle aklimatizovali. Stupeň zralosti nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] jeho věku, je velmi dětský a hravý, má diagnostikovanou lehkou mentální retardaci. Při docházce do běžné školy se mu nedostávalo přílišných úspěchů. Je hodný, své povinnosti plní, dospělé bez rozdílu respektuje. Pokud mu není vyhověno, často se uráží, truceje. Občas lže v běžných záležitostech, nezávažného charakteru pro svůj prospěch, není schopen lži konstruktivně promýšlet. Pokud je při lži přistižen, přizná se.
43. Ze zprávy [REDAKCE] dětského domova nezl. [REDAKCE] ve škole dosahuje dobrých výsledků, je mírnější povahy, někdy je umíněný, je celkem nekonfliktní, k nedorozuměním dochází jen mezi ním a jeho mladším bratrem [REDAKCE]. Ze zprávy ze školy bylo zjištěno, že je milý a kamarádské povahy, v kolektivu je oblíben, konflikty nevyvolává, je vstřícný a slušný. Sklony ke lhaní, zkreslování skutečností a reality nemá.
44. Podle zprávy MÚ [REDAKCE] je **nezl.** [REDAKCE] [REDAKCE] rovněž velmi dětský a živý, jeho stupeň zralosti neodpovídá věku. Probíhá u něj psychologické vyšetření pro stanovení diagnózy ADHD. Velice nerad se podřizuje, za každou cenu prosazuje své zájmy, mimo své kmenové [REDAKCE] má velký problém s autoritami, je velmi vulgární a drzý. Pokud není po jeho, vzteká se a brečí. Dospělé nerespektuje a má velké problémy ve škole. V kolektivu není příliš oblíbený, jelikož si vynucuje nadřazenou pozici. Starší děti nerespektuje, k mladším se chová nadřazeně. Baví ho destruktivní hry, kdy může něco rozebírat, bourat a ničit. Lže často v souvislosti s ochranou své osobnosti, zapírá a pláče, ale pod nátlakem se přizná. Vyhledává přítomnost dospělých a osobní kontakt, vyžaduje pohlázení a pomazlení. Je kontaktní ke všem osobám, i když je nezná. Je velmi komunikativní, bezprostřední. Velmi se zastává svého bratra. Je inteligentní, ale jeho soustředěnost je velmi krátkodobá.
45. Ze zprávy [REDAKCE] dětského domova jsou s nezl. [REDAKCE] výchovné problémy, a to jak ve škole,

tak i v zařízení. Je umíněný a tvrdohlavý, není ochoten se přizpůsobit ostatním, v případě nevyhovění jeho požadavkům reaguje křikem a vztekem. Ze zprávy ze školy je zřejmé, že je negativně hodnocen, bylo s ním řešeno jeho chování, kde se řešily i krádeže a vynucování peněz od spolužáků pod pohrůžkou fyzických trestů. Jmenovaný má sklony ke lhaní a překrucování skutečností v jeho prospěch. Před cizími se chová mile a ví, jak má odpovídat na dotazy, aby působil na dospělé osoby věrohodně a bezproblémově.

46. Jak již bylo shora konstatováno, poškození byli podrobeni znaleckému zkoumání. V přípravném řízení byli takto zkoumání poškození sourozenci [REDAKCE]. V řízení před soudem bylo rozhodnuto, že zkoumání musí být podrobeni i všichni ostatní poškození s ohledem na specifikum tohoto případu a i s ohledem na zprávy, které k poškozeným byly opatřeny. Všechny uvedené znalecké posudky zpracovala znalkyně PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, dětská psychologie. To byly v řízení před soudem i vyslechnuta, kdy na svých závěrech setrvala a podrobně je i vysvětlila. Její znalecké závěry jsou tak následující.
47. **Nezl.** [REDAKCE] [REDAKCE] má intelekt v pásmu lehké mentální retardace až hraničící s retardací střední. Má snahu lidem vyhovovat, současně však inklinuje k nevýběrové náklonnosti. Je poměrně paličatý, umanutý, afektivně labilní, inklinující příležitostně k potměšilosti nebo záškodnictví, současně bývá snaživý, podbízející se dospělým. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotí jako sníženou, specifickou věrohodnost považuje znalkyně z psychologického hlediska za velmi dobrou, nejsou zde okolnosti svědčící o tom, že by jeho výpověď byla produktem fantazie, záměrného lhaní nebo báje lhavosti. Sklon k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami nebyl zjištěn. Dlouhodobé ani trvalé následky u něj znalkyně nepředpokládá. S ohledem na svou mentální vyspělost nebyl schopen posoudit význam jednání pachatele a chápat důvody, proč se mu razantněji bránit. Byl schopen pouze vyjádření nevole situačně. V hlavním líčení znalkyně uvedla, že ač je nezl. [REDAKCE] let, myšlením odpovídá [REDAKCE] letému dítěti. Tomu pak odpovídá i situační zralost, emoční reagování je pokrivené deprivací a prostředím, v němž vyrůstal. Podle znalkyně lze s jistotou tvrdit, že kdyby jej někdo k nepravdivé výpovědi navedl, on by si to nevymyslel, nebyl by schopen to opakovat, což však schopen byl.
48. **Nezl.** [REDAKCE] [REDAKCE] má intelekt v pásmu středně těžké mentální retardace. Jeví se jako iritabilní, dráždivost je podpořena ostražitostí a trvalými pocity napětí, v důsledku toho reaguje i na drobné podněty anebo mírné přetížení afektovaně, případně útočně, vykazuje značné známky citové deprivace, je desinhibovaně přítulný, v kontaktech nevýběrový, povšechně nespokojený. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotí jako podstatně sníženou, specifickou věrohodnost považuje znalkyně za únosnou, nejsou zde signály svědčící o tom, že by šlo o události smyšlené nebo příběh navedený. Byly u něj zjištěny sklony ke konfabulacím při přetížení paměťové kapacity, mají však charakter fragmentárních smyšlenek (jednotlivostí), nikoli smyšlených celků. Dlouhodobé ani trvalé následky u něj znalkyně nepředpokládá. Nebyl schopen posoudit význam jednání pachatele ani smysl obrany vůči němu. Dle znalkyně vzhledem k jeho mentálnímu postižení není možné, aby byl schopen si popisovanou událost vymyslet, on si ani není schopen uvědomit, že to chování je závadné. Pokud by byl k výpovědi naveden, nebyl by schopen si to zapamatovat.
49. **Nezl.** [REDAKCE] [REDAKCE] je dítětem s limitovanými intelektovými a osobnostními předpoklady. Intelektová výkonnost posuzovaného se pohybuje v pásmu lehké mentální retardace, mentálně odpovídá asi [REDAKCE] dítěti. Paměť je intelektu odpovídající, tj. lehce defektní a není realistické, aby si v paměti byl schopen uchovat po delší dobu neprožitý, naučený nebo navedený příběh, a tento by byl bez potíží schopen opakovaně reprodukovat. V osobnostním vývoji dominuje simplexnost, afektivní labilita, impulsivita, sklon primitivně podléhat afektivním hnutím a realizovat své potřeby, a to vše bez velkého rozmyslu. Lze u něj očekávat konfliktnost a zapojování se do přestupků. Jmenovaný byl schopen správně vnímat prožitou událost, v základu

si ji správně zapamatovat a úměrně svým schopnostem intelektu a porozumění celému kontextu reprodukovat. Tyto schopnosti byly zachovány po celé sledované období. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotí jako podstatně sníženou. Poškozený je nositelem celé řady charakteristik, které omezují jeho obecnou schopnost být dobrým svědkem. Z psychologického hlediska naopak znalkyně shledává specifickou věrohodnost poškozeného jako velmi dobrou. Znalkyně se nedomnívá, že by sdělení posuzovaného bylo produktem lži. Posuzovaný nemá ani sklony ke konfabulacím či zkreslování výpovědi. Znalkyně dále shledala, že osobnost poškozeného ukazuje na přítomnost zústkostnění a ostražitosti, chlapec ventiluje obavy, že by mohl být homosexuál, že se bojí, že se to všichni dozví a že to je ostuda. Tyto následky shledává znalkyně sice jako dlouhodobé, ale nepovažuje za riziko, že by se měly vyvinout do následků trvalých. Lze očekávat, že by se později v adolescenci mohly zásadně zredukovat nebo i vymizet. V reálných možnostech posuzovaného nebylo účinně vzdorovat autoritě obžalovaného nebo se kontaktu s ním vyhnout. Vztah k obžalovanému měl respektující, ale nelnul k němu, vadilo mu chování, kterého se vůči němu dopouštěl. V současnosti má z obžalovaného strach a obává se např. toho, že by nepřátelsky reagoval kvůli zveřejnění události.

50. **Nezl.** ■■■■■ ■■■■■ je dítětem s intelektovým hendikepem, jeho intelektová výkonnost se pohybuje v pásmu lehké mentální retardace. Výkonnostně odpovídá asi ■■■■■ až ■■■■■ letému dítěti. Paměťové schopnosti odpovídají intelektu. Osobnostně se jedná o simplexního povahou nekomplikovaného chlapce, deprivovaného, nekonfliktního, sociálně vstřícného, podrobnivého a usilujícího o dobré vztahy s dětmi i dospělými. Byl schopen správně vnímat prožitou událost, zapamatovat si ji a rámcově úměrně faktu mentální retardace zážitky reprodukovat. Obecnou věrohodnost shledává znalkyně mírně sníženou, což jde na vrub právě zjištěné mentální retardace, podrobnivosti posuzovaného a deprivacím vlivům. Specifickou věrohodnost z úzce psychologického hlediska shledává znalkyně dobrou, uspokojivou. Neshledala nic, co by svědčilo o úvahách, že se může jednat o lživý obsah. Neshledala u něj ani sklony ke konfabulacím či zkreslování výpovědi. U posuzovaného neshledala v zásadě žádné následky prožitých událostí, nelze však vyloučit, že se objeví až odloženě po té, co posuzovaný jednání obžalovaného pochopí, což se zatím nestalo. Pokud by se následně tyto obtíže objevily, daly by se očekávat spíše potíže, tzv. internalizačního typu (např. úzkosti, deprese, psychosomatické obtíže). Nemělo by se však jednat o následky těžkého stupně závažnosti. Jmenovaný poškozený dle znalkyně není schopen pochopit smysl a význam jednání. Toto jednání mu přišlo jen podivné. Nerozlišil, že jde o konání nepřijatelné, nebyl proto schopen ani posoudit význam odporu proti takovému jednání. Jako velmi poslušné a podrobnivé (až rezignované) dítě téměř neměl odpor vůči autoritě ve svém repertoáru chování. V minulosti byl vztah k obžalovanému respektující, jinak neutrální až mírně negativní, úplně mu nevyhovoval přísnější výchovy obžalovaného. V současnosti má z obžalovaného přeci jen trochu strach.

51. **Nezletilý** ■■■■■ ■■■■■ je mentálně retardovaný chlapec, jehož výkonnost odpovídá asi ■■■■■ až ■■■■■ chlapci a tomu odpovídají i jeho paměťové schopnosti. Jedná se o chlapce poměrně svévolného, který se naučil adaptovat ve svém blízkém okolí tím, že poukazuje na nedostatky problematictějšího mladšího bratra. I on je však poměrně svévolný, tvrdošíjný, má tendence k povrchním řešením. Disponuje však určitou sociální obratností, není zbrklý, dokáže se stáhnout, umí si získat přízeň a lítost okolí. Znalkyně u něj shledává známky předčasné sexualizace, které jsou zatím však patrné spíše testově než v běžném životě. Posuzovaný byl schopen správně vnímat události, tyto si rámcově zapamatovat a úměrně svému mentálnímu věku také interpretovat a reprodukovat. Je schopen o nich vypovídat, pokud se k tomu rozhodne. Obecná věrohodnost je snížena podstatnou měrou, specifická věrohodnost je hodnocena jako nízká. Nejedná se však přímo o lhaní, ale spíše zapírání. Důvodem k tomuto chování je stud, ale také to, že má k obžalovanému citový vztah. V hlavním líčení k tomuto znalkyně doplnila, že posuzovaný má opravdu tendenci k zapírání, následně jednání však připouští, stydí se a odbíhá k vedlejším epizodám. Právě uvedené je vzorcem jeho chování, kdy takto jedná i právě tím, že

poukazuje na nedostatky svého mladšího problematictějšího bratra a tím odpoutává pozornost od své osoby. Vzhledem k tomu, že se jedná o citově deprivované hladové dítě, které má tendenci k podlézavosti ve snaze získat přízeň okolí, tak dle znalkyně tuto strategii zaujal i ve vztahu k projednávané činnosti. Obžalovaného má totiž docela rád, má obavu o jeho osud, neboť mu jiný chovanec dětského domova řekl, že je obžalovaný ve vězení, což je poškozenému líto. Znalkyně dále u poškozeného neshledala sklon ke konfabulacím. Potíže související s presumovaným jednáním jsou patrné spíše jen diskrétně a mají podobu traumatické sexualizace. Poškozený to zatím otevřeně neventiluje, ale k tomu může dojít v budoucnu. Poškozený měl kapacitu, aby jednání obžalovaného vnímal jako háklivé, závadové, plnohodnotně však situaci pochopit nemohl. Nebyl schopen chápat ani smysl odporu proti takovému jednání, natož vyvinout účinnou obranu. K obžalovanému měl respekt, bral jej jako autoritu, byl navyklý jej poslouchat a z deprivacních důvodů k němu tíhnul.

52. **Nezletilý** ■■■■■ je dítětem, jehož intelektová výkonnost je v hraničním pásmu lehké mentální retardace. Mentálně odpovídá asi ■■■■■ dítěti, jeho výkony jsou nevyrovnané. Má značné potíže s pozorností, evidentní je hyperkineze. Jde o chlapce s nízkou frustrační tolerancí, neklidného, temperamentního, reagujícího na zátěž rušivým chováním, reaguje zejména emočně a sociálně jako podstatně mladší ■■■■■ dítě. Má evidentní potíže v mezilidských vztazích. Je tvrdší, výchovně náročný, nespokojený, ostražitý, úzkostný, temperamentní, vkládající energii do svých reakcí. Rušivé chování má podobu agrese, cítí se provokován, nepřijat, reaguje výbušně, expanzivně, neuváženě. Zjevné jsou deprivacní rozlady. Byl schopen správně vnímat prožité události, tyto si rámcově zapamatovat a reprodukovat je. Nelze mít vysoké nároky na detaily, časová určení a sekvence. Tyto ve snaze vyhovět pak doplňuje smyšlenkami, nicméně základní linii spolehlivě podrží. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotí jako nízkou. Snížení jde na vrub slabého intelektu, deprivace a snaze uplatnit se ve vztazích za každou cenu. Specifickou věrohodnost znalkyně hodnotí jako vcelku uspokojivou, nemá doklady o tom, že by popisované události byly ve svém základu produktem lži nebo návodů. U posuzovaného lze při přetížení paměťové kapacity vysledovat nepřesnosti a konfabulace. Ty se však týkají jen okrajových detailů, nikoliv podstaty sdělení. Jde o projev obecný a vyplývá z nezralosti. Znalkyně neshledala motiv pro úmyslné transformace reality. Neshledala ani duševní potíže, které by bylo možné vztáhnout k jednání obžalovaného. Posuzovaný nechápe smysl presumovaného jednání, nechápe jej dosud ani nyní. Nebyl schopen tedy chápat ani význam odporu proti takovému jednání. Obžalovaného považoval za nezpochybnitelnou autoritu, nebyl schopen vyvinout účinnou obranu. K obžalovanému měl vcelku vyrovnaný vztah. V současnosti by stál o to, aby v dětském domově znovu pracoval.
53. Ze zprávy dětského domova vyplývá, že sourozenci ■■■■■ a ■■■■■ jsou umístěni mimo hlavní budovu dětského domova v druhé rodinné skupině na odloučeném pracovišti. V době letních či zimních prázdnin některé z dětí odjíždějí na pobyty k rodičům či příbuzným, z důvodů menšího počtu dětí tedy v této době funguje menší počet skupin, dochází k promíchávání dětí z kmenových skupin, to nastalo i o vánocích 2020, kdy ■■■■■ a ■■■■■ byli po návratu od matky přechodně od 26. 12. 2020 do 3. 1. 2021 na třetí rodinné skupině. V době normálního chodu v lednu až březnu 2021 se ■■■■■ a ■■■■■ mohli s ostatními dětmi třetí rodinné skupiny potkávat jen při obědě v jídelně, a to jen omezeně, kdy druhá skupina chodí na oběd od 12:15 hod. a třetí od 12:30. Děti se tedy jen potkávají. Další možností je společné trávení času v areálu dětského domova, při volnočasových aktivitách, kam druhá skupina občas dochází s ■■■■■
54. Z další zprávy dětského domova bylo zjištěno, že obžalovaný sloužil denní službu ve dnech ■■■■■ a ■■■■■.2020 a dále ve dnech ■■■■■ a ■■■■■.2020. Noční službu měl v noci z ■■■■■ na ■■■■■12.2020, další oficiální noční službu neměl. V dětském domově spal však ještě v noci z ■■■■■.2020 na ■■■■■2021, kdy zde zůstal se souhlasem ■■■■■ aby mohl se svou rodinnou

skupinou oslavit příchod Nového roku.

55. K osobě obžalovaného byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie**, zpracovala jej znalkyně MUDr. ■■■■■ ■■■■■ která byla následně vyslechnuta i v hlavním líčení. V písemném vyhotovení posudku dospěla k závěrům, že obžalovaný v době činu netrpěl vážnou duševní poruchou typu psychózy či patologické poruchy nálady. Falometrickým vyšetřením však u něj byla zjištěna parafilie - homosexuální deviace, objevila se u něj i jednorázová objemová reakce na nezralou dívku, na ostatní objekty či aktivity byly objemové odezvy nevýznamné. Jeho rozpoznávací schopnosti v době činu byly plně zachovalé, ovládací schopnosti byly vlivem homosexuální pedofilie významně sniženy, ale nebyly vymizelé. Motivace jednání vycházela z deviantně utvořeného sexuálního pudu. Je schopen chápat smysl trestního řízení a trestu. Z úzce sexuologického hlediska je pro společnost rizikový z důvodu deviace, kterou trpí. Proto znalkyně navrhuje uložení ochranného sexuologického léčení v ambulantní formě a zároveň je vhodné vyslovit mu doživotní zákaz činnosti s dětmi a mládeží.
56. V rámci výslechu před soudem jmenovaná znalkyně objasnila, že není v rozporu její závěr, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou, a závěr, že trpí poruchou sexuální preference. Duševní porucha je myšlena z úzce psychiatrického hlediska. Byť i porucha sexuální preference se řadí mezi psychiatrické poruchy, dochází k určitému vnitřnímu dělení. Obžalovaný trpí sexuální deviací, tudíž sexuologickou nemocí trpí, a proto bylo navrženo ochranné opatření. Znalkyně dále podrobně a detailně vysvětlila, na základě jakých konkrétních skutečností a postupů dospěla ke svým znaleckým závěrům. K závěru ohledně PPG vyšetření uvedla, že toto vyšetření potvrdilo, že obžalovaný trpí parafilí - homosexuální deviací. Znalkyně také objasnila, že není nic zvláštního na tom, že většina pedofilů dokáže svoji sexuální deviaci po dlouhou dobu tajit. Většina pedofilů se dokáže docela dobře partnersky adaptovat. Problém nastává s přibývajícím věkem, kdy už je ta adaptace nedostatečná, nestačí a k uspokojení je třeba větší impuls. Pak dochází k tomu, že své jednání vztáhnou vůči dítěti. Nejedná se ale o vzorec. Je to individuální u každé osoby. Závisí to na tom, do jaké míry je schopen takto postižený jedinec se partnersky adaptovat a přizpůsobit se normálnímu životu. Někdo má takové pnutí, že od mlada trestnou činnost páchá, někdo těmto svodům dokáže odolávat po dlouhou dobu. Sexuální orientace je celoživotní, takže byla přítomna i v minulosti, kdy se však u obžalovaného neprojevovala. Znalkyně také dále vysvětlila, z jakého důvodu navrhla uložení ambulantního ochranného sexuologického léčení. Roli hrálo i to, že posuzovaný nemá vážnou osobnostní vadu, poruchy povahy. Nemá disociální vlastnosti, nemá tendence překračovat normy, pravidla, není závislý na alkoholu, nemá narušené rozumové schopnosti. Neužívá ani jiné psychoaktivní látky. Právě uvedené u znalkyně převážilo a navrhla uložení jen ambulantního léčení, byť současně připustila, že se jedná o hraniční situaci.
57. Všechny provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Po tomto hodnocení dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Obhajoba obžalovaného, který spáchání předmětné trestné činnosti od samého počátku popírá s tím, že jej měl zosnovat nezl. ■■■■■ ■■■■■ kvůli jeho přisnosti, je provedeným dokazováním spolehlivě vyvrácena. Naopak provedenými důkazy, tj. zejména výpověďmi jednotlivých poškozených byla spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností prokázána. Obžalovaný pouze připustil, že některým chlapcům na penis sáhl, ale stalo se tak jen z důvodu hygieny ve sprchách, v případě ■■■■■ ■■■■■ když mu ošetřoval vyrážku na šourku. Obhajoba obžalovaného ovšem nemůže ve světle opatřených důkazů obstát. Vina obžalovaného totiž nestojí pouze na osamocených výpovědích poškozených, ale tyto výpovědi jsou nepřímo podporovány důkazy dalšími. Jistě lze souhlasit s tím, že jednotliví poškození jsou problematictí, což ostatně vyplývá ze shora uvedených a popsanych zpráv, které k nim byly opatřeny. Ostatně pokud by problematictí nebyli, nenacházeli by se v prostředí dětského domova.

- Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Komárková.

považovala za zbytečné. Nutno navíc zdůraznit, že obžalovaný nejednal jen ve sprchách, k jeho jednání docházelo i na pokoji, a to dokonce i v době, kdy někteří svěřenci spali.

63. Pachatelství obžalovaného pak prokazuje rovněž znalecký posudek MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] kterým byla u obžalovaného prokázána homosexuální pedofilie. Takovou deviaci obžalovaný trpí celý život, to ovšem neznamena, že se tak musel i chovat. Znalkyně vysvětlila, že je naopak celkem běžné pokud takový jedinec preferované sklony neprojevuje, má jen náhradní sexuální vyžití. Obžalovaný si při svém vzdělání musí být nepochybně vědom, že taková sexuální orientace je nahlížena společností velmi negativně, její nositelé jsou stigmatizováni, považováni za nebezpečné, ačkoli ve skutečnosti se pedofilové sexuální trestné činnosti na dětech dopouštějí jen minimálně. Přesně takové vnímání pedofilie jakožto extrémně nepřijatelné sexuální orientace ostatně dal obžalovaný najevo ve svém vyjádření ke znaleckému posudku. Obžalovaný zjevně není za žádných okolností ochoten připustit, že by měl jakékoli pedofilní sklony. Podle názoru soudu, obžalovaný s ohledem na svoji inteligenci, osobnostní uspořádání a dlouhé manželství dokázal tuto orientaci potlačovat, nedávat ji najevo. Tak tomu však bylo jen po tu dobu, co manželství bylo funkční. Se zánikem jeho funkčnosti pak následovalo podlehnutí vrozenému sexuálnímu pudu, kdy však s ohledem na svoji osobnost byl schopen se dopouštět jednání vůči poškozeným méně invazivní formou jednání. Homosexuální pedofilní zaměření obžalovaného nevyplyvá jen ze závěrů jeho znaleckého zkoumání, byť jeho výsledek je nepochybný. Náznaky v tomto směru skýtají i další důkazy, zejména výpovědi jeho spolupracovníků, kteří popsali, že obžalovaný obecně více preferoval chlapce, přičemž nelze pominout ani výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] která si všimla, že obžalovaný měl mít ruku kolem [REDAKCE] [REDAKCE] dotýkat se jeho přirození, chodit ve spodním prádle a určitým způsobem jí bránit, aby během společné noční směny chodila do horního patra, kde byly dětské pokoje a záměrně jí posílat do přízemí.
64. Jednání obžalovaného spočívalo v osahávání všech poškozených na jejich penisu, přetahování předkožky, a to za účelem uspokojení pohlavního pudu obžalovaného. Jedná se tedy o pohlavní styk, neboť pohlavním stykem se rozumí nejen soulož, ale i jiné formy pohlavního uspokojování na těle jiného, a to např. osaháváním, orálním uspokojováním apod. Jednání popsaných pod body 1 až 3 výroku tohoto rozsudku se obžalovaný dopouštěl částečně i v době, kdy poškození spali a nemohli se proto jednání bránit. Nacházeli se proto ve stavu bezbrannosti, přičemž se jednalo o osoby mladší 15 let. Vědomost obžalovaného o jejich věku je nezpochybnitelná, byl jejich [REDAKCE] v dětském domově, tj. v ústavní výchově. V bodech 1 až 3 výroku rozsudku obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku, a to ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť svým jednáním chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem.
65. Oproti tomu jednání popsaných pod body 4 až 6 výroku rozsudku se obžalovaný dopouštěl v době, kdy poškození byli při vědomí, jen se mu nebránili, většinou proto, že jej nechápali, či proto, že obžalovaného vnímali jako autoritu, kterou musí poslouchat. V těchto bodech obžalovaný tedy poškozené, kterým opět bylo méně než 15 let, což obžalovaný již se shora uvedených důvodů rozhodně věděl, jiným způsobem pohlavně zneužil, přičemž jako jejich [REDAKCE] měl poškozené svěřené dozoru a zneužil svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu. Naplnil taky svým jednáním skutkovou podstatu pokračujícího zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, a to rovněž v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jako v předešlém případě.
66. Jen pro úplnost se doplňuje, že pokračování v trestné činnosti u obou zločinů, jichž se obžalovaný dopustil, je dáno ve smyslu § 116 trestního zákoníku, neboť jednotlivé dílčí útoky vedené stejným záměrem obžalovaného vedoucím k uspokojení jeho pohlavního pudu, naplňují skutkovou podstatu (toho kterého) stejného trestného činu, jsou spojeny stejným i podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou, jakož i v předmětu útoku.

67. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 39 a násl. trestního zákoníku, přičemž konkrétně ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku ukládá soudu, aby při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl také mj. k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
68. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je ženatý, má již zletilé děti, nikdy nebyl soudně trestán a ani postižen pro přestupek. Ze zprávy zaměstnavatele bylo zjištěno, že zde pracoval jako [REDAKCE] od [REDAKCE] [REDAKCE]. Během pracovního poměru s ním nebyly řešeny žádné nedostatky spojené s pracovní náplní. Vždy měl výborný přístup ke svým povinnostem. Rád a ochotně suploval noční [REDAKCE] v době nemoci či karantény.
69. Obžalovanému ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku, že před spácháním činu vedl řádný život. Na druhou stranu mu však přitěžuje spáchání celkem dvou zločinů, ke škodě více poškozených a páchaní činu po delší dobu. Tedy okolnosti uvedené v § 42 písm. m) a n) trestního zákoníku.
70. Při užití právní kvalifikaci byl obžalovaný ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody od 5 do 12 let. Soud si je vědom skutečnosti, že obžalovanému současně uložil podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ambulantní ochranné sexuologické léčení, když shledal zákonné podmínky pro jeho uložení, přičemž v tomto směru vycházel z návrhu znalkyně, která jeho uložení navrhla, když současně objasnila a vysvětlila nutnost této léčby, jakož i to, že vzhledem k osobě obžalovaného postačí právě ambulantní forma.
71. Státní zástupce navrhoval uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby při využití ustanovení § 40 odst. 2 trestního zákoníku. Toto ustanovení zákona říká, že má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele, který spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti nepřivodil vlivem návykové látky, bylo možno za současného uložení ochranného léčení dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 4, a uloží současně ochranné léčení.
72. Z právě uvedené zákonné dikce plyne, že se jedná o fakultativní možnost soudu nikoli o povinnost. Z psychiatrického znaleckého posudku bylo prokázáno, že v úzkém slova smyslu je psychiatrický stav obžalovaného dobrý, trpí jen opakovaně uvedenou sexuologickou poruchou, která podstatnou měrou snížila jeho ovládací schopnosti. Obžalovaný je jinak zdravý, svoji poruchu si neuvědomuje, popírá ji a se svým stavem není smířen. Podle názoru soudu tak aktuálně nelze jeho nápravy dosáhnout trestem kratšího trvání, a to i když je současně uloženo i ambulantní ochranné sexuologické léčení. Z uvedeného důvodu byl proto trest ukládán v základní nesnížené trestní sazbě. I při vědomí převahy přitěžujících okolností byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání 5 let. Při rozhodování o konkrétní výši trestu, který vzhledem ke své délce je trestem odnětí svobody nepodmíněným, vzal soud do úvahy, že obžalovaný se zločinů dopustil méně invazivním jednáním a že jeho jednání nezanechalo na poškozených žádné trvalé následky, byť je v budoucnu u některých nelze vyloučit, kterak v tomto směru uvedla PhDr. [REDAKCE] i když současně na druhou stranu připustila, že případné negativní uvědomění se se může spíše utlumovat postupem věku poškozených. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou definované v ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a nebyl ani důvod pro využití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný se sexuální trestné činnosti dopustil při výkonu svého povolání jako [REDAKCE] v dětském domově.

73. Pakliže bylo zjištěno, že trpí homosexuální pedofilii je plně odůvodněno i uložení zákazu činnosti podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku spočívající v zákazu práce s mládeží a dětmi, a to na maximální možnou dobu, po kterou lze takový trest uložit, tj. v trvání 10 let.
74. K trestnímu řízení se prostřednictvím svého ustanoveného opatrovníka připojili s nárokem na náhradu nemajetkové újmy všichni poškození. Každý z nich uplatňoval na náhradě této újmy částku 500 000 Kč. Právní rámec, který určuje možnost náhrady za nemajetkovou újmu a stanovení její výše je nutno hledat v zákoně č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník, konkrétně pak v ustanoveních § 2894 a následující (zejména § 2956 a § 2957 NOZ). Za nemajetkovou újmu se přitom považuje příkoří, které se projevuje v jiné než majetkové sféře, typicky pak ve sféře osobní. Je nepochybné, že neoprávněný a protiprávní zásah do intimní sféry, tělesné integrity člověka, naplňuje kritéria pro odškodnění za nemajetkovou újmu. U všech poškozených se jedná o děti nízkého věku, jimž do jejich tělesné integrity zasáhl obžalovaný coby jejich [REDAKCE] v dětském domově, tedy místě, které jim mělo nahrazovat rodinné prostředí. Soud tak může konstatovat, že uplatněný nárok všech poškozených je plně odůvodněný. Nikoli však v jimi uplatněné výši. Při stanovení konkrétní výše odškodnění bylo nutno přihlídnout k tomu, že do jejich tělesné integrity bylo zasazeno méně invazivním způsobem, že to u poškozených nevyvolalo (prozatím) žádné trvalé následky a že je pravděpodobné, že se s traumatem v budoucnu vyrovnají, případně na něj v nejlepším případě zapomenou. S přihlédnutím k těmto skutečnostem dospěl soud k závěru, že přiměřené zadostiučinění pro každého z poškozených představuje částka 100 000 Kč. Z právě uvedených důvodů byla proto obžalovanému uložena podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost zaplatit každému z poškozených částku 100 000 Kč, přičemž se zbytky svých uplatněných nároků byli poškození podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o

konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody.
Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. 7. 2022

Mgr. Jan Hostaš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Komárková.